 കേരളകൗമുദി 1987 ജനുവരി 5 തിങ്കൾ

തൊവരിച്ചിത്രങ്ങളും മഹാശിലാ സ്മാരകങ്ങളും നാശത്തിലേക്ക്

സ്വന്തം ലേഖകൻ

കല്പറ്റ, ജനു. 4- എടക്കൽ ഗുഹാചിത്രങ്ങളോളം തന്നെ പഴക്കമുള്ളതും അവയോട് അടുത്ത സാദൃശ്യം പുലർത്തുന്നവയുമായ ഏതാനും ശിലാലിഖിതങ്ങൾ എടക്കലിൽ നിന്ന് വളരെ അകലെയല്ലാത്ത തൊവരിമലയിലുണ്ട്. 'അക്ഷരപ്പാറ' എന്ന് നാട്ടുകാർ വിളിക്കുന്ന തൊവരിപ്പാറയിലെ ചിത്രലിപികളും മാന്ത്രിക ചതുരങ്ങളും മൃഗരൂപങ്ങളും ചരിത്ര പണ്ഡിതന്മാരുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുന്നത് ഇക്കഴിഞ്ഞ മാസങ്ങളിലാണെന്നതാണ് അത്ഭുതം. കേരളത്തിലെ പ്രമുഖ പ്രകൃതി നിരീക്ഷകരിലൊരാളായ പി.കെ.ഉത്തമനാണ് ഇത് കോഴിക്കോട്ട് സർവ്വകലാശാലയിലെ ചരിത്രാദ്ധ്യാപകരുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തിയത്. ജില്ലാ കലക്ടർ ടി.രവീന്ദ്രൻ തമ്പിയോടൊപ്പം ഡോ.എം.ആർ.രാഘവവാര്യർ, ഡോ.എൻ.എം. നമ്പൂതിരി തുടങ്ങിയ ചരിത്രപണ്ഡിതന്മാർ ഇയ്യിടെ തൊവരിമല സന്ദർശിച്ചു. (84 മാർച്ച് 4 ലെ 'കേരള കൗമുദി' വാരാന്തപ്പതിപ്പിൽ ആരുടെയും ശ്രദ്ധയിൽ പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത തൊവരിച്ചിത്രങ്ങളെപ്പറ്റി ഈ ലേഖകൻ തന്നെ പരാമർശിച്ചിരുന്നു.

തൊവരിമലയിലെ കൂറ്റൻ പാറയുടെ ക്കിന്റെ മേൽത്തട്ടിലും വശങ്ങളിലുമായി കൊത്തിവച്ചിട്ടുള്ള ചിഹ്നങ്ങൾ കാലപ്പഴക്കം മൂലം ഭാഗികമായി അടർന്നു പോയിരിക്കുന്നു. സന്ദർശകർ കോറിവരച്ച് ചിത്രങ്ങളിൽ ഭൂരിഭാഗവും വികൃതമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോഴവശേഷിക്കുന്ന ലിഖിതങ്ങൾക്ക് എടക്കൽ ഗുഹാചിത്രങ്ങളുമായുള്ള പ്രകടമായ സാദൃശ്യം ശ്രദ്ധേയമാണ്.

തൊവരിച്ചിത്രങ്ങളെക്കുറിച്ച് പഠനം നടത്തിയ കോഴിക്കോട്ട് സർവ്വകലാശാലയിലെ ഡോ.എം.ആർ.രാഘവവാര്യരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ തൊവരിച്ചിത്രങ്ങളേക്കാൾ പഴക്കമേറിയവയാണ് എടക്കൽച്ചിത്രങ്ങൾ. തൊവരിച്ചിത്രങ്ങൾ എടക്കൽച്ചിത്രങ്ങളുടേതിനേക്കാൾ കൂർത്തു നേർത്ത ഉപകരണങ്ങൾ കൊണ്ട് കോറിയുണ്ടാക്കിയതാണെന്നതുകൊണ്ടാണ് ഈ അനുമാനത്തിലെത്തിയത്. നവീന ശിലായുഗം ലോഹയുഗത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്നതിനും തൊട്ടുമുമ്പുള്ള കാലത്തായിരിക്കാം തൊവരിച്ചിത്രങ്ങൾ കൊത്തപ്പെട്ടതെന്നും രാഘവവാര്യർ ഊഹിക്കുന്നു.

ശില്പഭംഗി ... കൊണ്ട് ആകർഷകമായ, കേശാലങ്കാരത്തിൽ മുഴുകിയ സ്ത്രീ ശില്പം

തിരുവനന്തപുരത്തിനടുത്തുള്ള പാണ്ഡവ ഗുഹയിൽ തൊവരിച്ചിത്രങ്ങളോട് സാദൃശ്യമുള്ള കോറലുകൾ കാണാമെന്ന് ഡോ.എം.ജി.എസ്.നാരായണൻ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. എന്നാലവ തൊവരിയിലേയോ എടക്കലിലെയോ ചിത്രങ്ങളോളം തന്നെ പണിക്കുറ തീർന്നവയല്ലെന്നും ആകർഷകമല്ലെന്നും കൂടി അദ്ദേഹം അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഇത്രയേറെ വൈവിദ്ധ്യമാർന്ന ചിഹ്നങ്ങളും അവിടെയില്ല.

പുരാവസ്തുവകുപ്പിന്റെ അധീനതയിലുള്ള എടക്കൽ ഗുഹ തന്നെ ഭീഷണി നേരിടുമ്പോൾ പുരാവസ്തു വകുപ്പിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടുക പോലും ചെയ്യിട്ടില്ലാത്ത തൊവരിച്ചിത്രങ്ങൾ എങ്ങനെ സംരക്ഷിക്കുമെന്നതാണ് പ്രശ്നം. മലയാളം പ്ലാന്റേഷൻസുകാരുടെ വക ഭൂമിയിലാണ് തൊവരിപ്പാറ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. ഇതേറ്റെടുത്ത് വരും തലമുറകൾക്കായി സംരക്ഷിക്കാനും വിശദമായ ഗവേഷണ പഠനങ്ങൾ നടത്താനുള്ള സൗകര്യം ഉണ്ടാക്കാനും പുരാവസ്തുവകുപ്പ് തയ്യാറായില്ലെങ്കിൽ ഇന്ന് നമ്മുടെ മുന്നിൽ അവശേഷിക്കുന്ന ചരിത്രാതീത സംസ്കാരത്തിന്റെ ഒരമൂല്യ സ്മാരകമാവും നഷ്ടപ്പെടാൻ പോകുന്നത്.

എടക്കൽ-തൊവരിച്ചിത്രങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള പഠനം ദക്ഷിണേന്ത്യൻ ചരിത്രത്തിൽ തന്നെ സാരമായ തിരുത്തിക്കുറിക്കലുകൾക്ക് കാരണമാവുമെന്നും കരുതണം. ദക്ഷിണേന്ത്യയിൽ നവീന ശിലായുഗം നിലനിന്ന കാലത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സമഗ്രമായ അറിവു നൽകാൻ ഈ ചരിത്രാവശിഷ്ടങ്ങൾക്ക് കഴിയുമെന്നാണ് പണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്. എന്നാൽ നമ്മുടെ പുരാവസ്തു വകുപ്പിനും സർക്കാരിനും സർവ്വകലാശാലകൾക്കും ജനപ്രതിനിധികൾക്കും മാത്രം ഇതെത്ര പറഞ്ഞാലും ബോധ്യമാവുകയില്ല എന്ന സ്ഥിതിയാണുള്ളത്.

മഹാശിലാവശിഷ്ടങ്ങളും നാശത്തിലേക്ക്

എടക്കൽ ഗുഹ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന അമ്പുകുത്തി മലയുടെ താഴ്വരയിലുള്ള ആയിരക്കണക്കിന് മഹാശിലാ സംസ്കാരാവശിഷ്ടങ്ങളും നശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയാണ്. മഹാശിലായുഗത്തിൽ ശവങ്ങൾ സംസ്കരിക്കാൻ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന, ശിലാപാളികൾ കൊണ്ടുള്ള ഭിത്തിയോടുകൂടിയ കുഴികളാണിവ. എടക്കൽ മലക്കടുത്തുള്ള 1500 ഏക്കറോളം സ്ഥലത്തായി വ്യാപിച്ചു കിടക്കുന്ന മഹാശിലാ യുഗകാലത്തെ ശവസംസ്കാര സ്ഥാനങ്ങൾ ഭൂമി കൈയേറി കൃഷി ചെയ്യുവർ നശിപ്പിച്ചു കഴിഞ്ഞു. ഇപ്പോഴും അവശേഷിക്കുന്ന ശവക്കല്ലറകളെങ്കിലും അതേ[illegible] സൂക്ഷിക്കാൻ പുരാവസ്തുവകുപ്പ് മുന്നോട്ടു വ[illegible]ിട്ടില്ല.

"ഒട്ടേറെ സുസ്ഥാപിതവും [illegible]ഭിവൃദ്ധവുമായ ഒരു സാമൂഹ്യ സംവിധാ[illegible]ത്തെയാണ് ഈ ശവക്കല്ലറകൾ പ്രതി[illegible]ധാനം ചെയ്യുന്നതെന്നാണ് പ്രമുഖ [illegible] പണ്ഡിതനായ എച്ച്.ഡി. സങ്കാലിയയുടെ അഭിപ്രായം. കേരളത്തിലെ മഹാശിലാ സ്മാരകങ്ങൾക്ക്, ഡക്കാണിലെയും ദക്ഷിണാപഥത്തിലെ മറ്റു ഭാഗങ്ങളിലെയും മഹാശിലാ നിർമ്മിതികളോടും പ്രകടമായ സാദൃശ്യമുണ്ടെന്നും ചൂണ്ടിക്കാണിക്കപ്പെട്ടു

ശേഷം 4-ാം പേജിൽ കോളം I

തൊവരിച്ചിത്രങ്ങൾ നാശത്തിലേക്ക്

ഒന്നാംപേജിൽനിന്ന് തുടർച്ച

ന്നു. തെക്കുനിന്നു വന്നവരും ഇരുമ്പിന്റെ ഉപയോഗം അറിഞ്ഞിരുന്നവരുമായ ഒരു കൂട്ടം ജനങ്ങൾ ബി.സി. 300 നും എ.ഡി. ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ മദ്ധ്യത്തിനും ഇടക്കാണ് ഈ സംസ്കാരം പ്രചരിപ്പിച്ചതെന്ന് ഇവിടെ നിന്നെല്ലാം കണ്ടുകിട്ടിയ പ്രാചീനാവശിഷ്ടങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ചില പണ്ഡിതന്മാർ കരുതുന്നു. ദക്ഷിണേന്ത്യയിലെ മഹാശിലാ സ്മാരകങ്ങളെക്കുറിച്ച് പഠനം നടത്തിയ സർ മോർട്ടീമർ വീലറുടെ അഭിപ്രായവും ഇതാണ്. ഗോർഡന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ബി.സി. 700 നും 400 നും ഇടക്കാണ് ഇതിന്റെ കാലം. മഹാശിലാ യുഗത്തിലെ മൺപാത്രങ്ങൾ മിനുസപ്പെടുത്തിയവയും മനോഹരമായ തവിട്ടും കറുപ്പും നിറങ്ങളോടുകൂടിയവയുമാണെന്ന് 1947 ൽ ദക്ഷിണേന്ത്യയിലെ മഹാശിലാ ശ്മശാനങ്ങളെക്കുറിച്ച് പരാമർശിക്കവെ സർ മോർട്ടീമർ വീലർ പറയുന്നുണ്ട്. (പുരാതത്വ വിജ്ഞാനം- പേജ് 63)

കുളകൊല്ലൂർ, കൊടക്കൽ, ഇരിങ്ങല്ലൂർ, ചോക്കർ, മഞ്ചേരി, നിലമ്പൂർ, വയനാട്ടിലെ അമ്പലവയൽ, മീനങ്ങാടി, മൂപ്പൈനാട്, കണ്ണൂർ ജില്ലയിലെ തളിപ്പറമ്പ് എന്നിവയാണ് മലബാറിൽ മഹിശിലാ സ്മാരകങ്ങളുള്ള പ്രധാന സ്ഥലങ്ങൾ.

പശ്ചിമ ഘട്ടത്തിലെ ഏറ്റവും ഉയരം കൂടിയ വയനാട്ടിലെ ചെമ്പ്രമലയുടെ താഴ്വാരത്തിലും മഹാശിലാ സംസ്കാരത്തിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങളുണ്ട്. പ്രമുഖ നാടൻ കലാപണ്ഡിതനായ ഡോ.ചുമ്മാർ ചൂണ്ടലാണ് യാദൃശ്ചികമായി 4 മാസം മുമ്പ് ഇത് കണ്ടെത്തിയത്. മഹാശിലാ സംസ്കാരത്തിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങളായ കല്ലറകളും നന്നങ്ങാടികളും മൺപാത്രങ്ങളുടെ ഭാഗങ്ങളും ഇവിടെ കാണുകയുണ്ടായി. വയനാട്ടിൽ നടന്ന ആർക്കിയോളജിക്കൽ സർവ്വേകളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലെന്നാണ് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത്. ശവസംസ്കാരത്തിനോ മരിച്ചവരുടെ ഓർമ്മ നിലനിർത്താനോ കൂറ്റൻ കല്ലുകൾകൊണ്ട് പണിത അറകളെയാണ് 'മഹാശില' എന്നു വിളിക്കുന്നത്. കെ.എ.നീലകണ്ഠശാസ്ത്രി, സംഘകാല കൃതികൾ നൽകുന്ന തെളിവുകളെ ആസ്പദമാക്കി ക്രിസ്തുവർഷാരംഭത്തിനു ശേഷവും ഈ സംസ്കാരം നിലനിന്നതായി സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു.

ഡോ.ചുമ്മാർ ചൂണ്ടൽ മേപ്പാടിക്കടുത്ത ചെമ്പ്രമലത്താഴ്വരയിൽ കണ്ടെത്തിയ മഹാശിലാ സംസ്കാര സ്മാരകങ്ങളിൽ കളിമണ്ണിൽ നിർമ്മിച്ച പലതരം പാത്രങ്ങളുടെയും രൂപങ്ങളുടെയും അവശിഷ്ടങ്ങളും കാണാനുണ്ട്. മഹാശിലാ സംസ്കാര കാലത്ത് നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട കല്ലറകളിൽ നിന്ന് കണ്ടെത്തിയതായി ലോഗൻ 'മലബാർ മാന്വലി'ൽ പറയുന്ന അവശിഷ്ടങ്ങളും ഇത്തരത്തിൽപ്പെട്ടതാണ്.

വയനാട്ടിലെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട മഹിശിലാ ശ്മശാനങ്ങൾ എടക്കൽ മലകളുടെ താഴ്വരയിലാണെന്നത് ഈ പ്രദേശത്തിന്റെ ചരിത്ര പ്രാധാന്യം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. എടക്കൽ ഗുഹാ ചിത്രങ്ങളുടെത രചയിതാക്കളായ മനുഷ്യരും, മഹാശിലാ സ്മാരകങ്ങളുടെ നിർമ്മാതാക്കളും എന്നൂഹിക്കാനാവും. നീവന ശിലായുഗത്തിന്റെയും ലോഹയുഗത്തിന്റെയും ഇടയിലുള്ള വ്യത്യസ്ത കാലഘട്ടങ്ങളിൽ ജീവിച്ചിരുന്നവരുടെ സംഭാവനകളാവാം. എടക്കൽ-തൊവരിച്ചിത്രങ്ങളും ഈ മഹാശിലാ ശ്മശാനങ്ങളും എന്നു ന്യായമായും കരുതാം. ഇതേക്കുറിച്ചെല്ലാം ഇപ്പോഴും ചരിത്രകാരന്മാരും പുരാവസ്തു പണ്ഡിതന്മാരും തമ്മിലും തമ്മിൽത്തമ്മിലും അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങളുണ്ട്. ഈ നിലയ്ക്ക് ഇവ വിശദമായ പഠനങ്ങൾക്കായി സംരക്ഷിക്കേണ്ടത് പ്രാചീന ഇന്ത്യൻ ചരിത്ര പഠിതാക്കളുടെ മുഴുവൻ ആ[illegible]മാണ്.

കാട്ടിൽ അനാഥമായി ക്കിടക്കുന്ന ശിലാശില്പങ്ങൾ

വയനാടൻ കാട്ടുകളിൽ പലേടത്തായി ചിതറിക്കിടക്കുന്ന പ്രാക്തന മതാവശിഷ്ടങ്ങളും ആരുടെയും ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടിട്ടില്ല. മുത്തങ്ങയ്ക്കടുത്ത കോളൂരിലാണ് അപൂർവ്വ സുന്ദരമായ നിരവധി ശിലാപ്രതിമകൾ കണ്ടെത്തിയത്. കാട്ടുവെട്ടി തേക്കിൻ തോട്ടം പിടിപ്പിച്ചപ്പോഴാണ് ഇവ പൊട്ടിത്തകർക്കപ്പെട്ടത്.

എഴുത്താണികൊണ്ട് ഓലയിലെഴുതുന്ന മനുഷ്യരൂപം, യോഗികളെപ്പോലെ പത്മാസനത്തിലിരിക്കുന്ന പുരുഷ വിഗ്രഹം, അശ്വാരൂഢരായ പടയാളികൾ, കിരീടമണിഞ്ഞ മനുഷ്യശിരസ്സ്, നർത്തകികൾ- മുത്തങ്ങക്കാട്ടിൽ ഇപ്പോഴവശേഷിക്കുന്ന ശില്പങ്ങളിൽ ഇവയാണുള്ളത്. മണ്ണിൽ ഉറച്ചുപോയ 4 അടിയോളം ഉയരമുള്ള ഒരു ശിലാപാളിയിൽ 22 ചിത്രങ്ങളാണുള്ളത്. മണ്ണിനടിയിൽ പൂണ്ടുപോയ ചില വിഗ്രഹങ്ങളുടെ അല്പഭാഗം മാത്രമേ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിട്ടുള്ളൂ. ഇതിനു ചുറ്റുമായി നിരവധി തകർക്കപ്പെട്ട പ്രതിമകളുമുണ്ട്. മുത്തങ്ങ വനത്തിൽ പ്രധാനമായും രണ്ടിടങ്ങളിൽ കാണുന്ന ശിലാ ശില്പങ്ങളുടെ കാലനിർണ്ണയം നടത്തുക അത്രയൊന്നും പ്രയാസമേറിയ കാര്യമല്ല. ഏറെയും സ്ത്രീ പ്രതിമകളാണിവിടെയുള്ളത്. ദ്രാവിഡ ശില്പ സമ്പ്രദായത്തിലുള്ളവയെന്ന് കരുതാവുന്ന ഈ ശില്പങ്ങൾ അമ്മ ദൈവങ്ങൾക്ക് പ്രാധാന്യമുണ്ടായിരുന്ന കാലത്തിന്റെ സംഭവനകളാവാം. രൗദ്രഭാവകളായ ദേവതാ രൂപങ്ങൾ ഭഗവതീ പൂജ നിലനിന്നിരുന്ന ഒരു ജനസമൂഹത്തിന്റേതാവാനാണിട. മൂന്നുവർഷം മുമ്പ് അവിടം സന്ദർശിക്കുമ്പോൾ ഈ ഉടഞ്ഞ വിഗ്രഹങ്ങൾ സമീപവാസികളായ ആദിവാസികൾ പെറുക്കിക്കൂട്ടി ഒരു തറയിൽ വച്ചിരിക്കുന്നതായി കണ്ടു. ആദിവാസികളുടെ ഈ മനോഭാവം പോലും നമ്മുടെ ചരിത്രഗവേഷണകർക്കും പുരാവസ്തു വകുപ്പിനുമില്ലെന്നതാണ് ഖേദകരം.

മതാവശിഷ്ടങ്ങളോടൊപ്പം വയനാടൻ കാട്ടുകളിൽ നിരവധി വീരക്കല്ലുകളുമുണ്ടെന്ന് ഡോ.എം.ആർ.രാഘവ വാര്യർ പറയുന്നു. പുൽപ്പള്ളിക്കാട്ടുകളിൽ നിന്ന് കിട്ടിയ 'ഒരു വീരക്കല്ലും, സ്ത്രീ പ്രതിമയും സർവ്വകലാശാലാ മ്യൂസിയത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. ശേഷിക്കുന്നവ കാട്ടിൽ അനാഥമായിക്കിടന്ന് നശിക്കുകയാണ്.

(തുടരും)

Vol. No. 76 No.5 R.No.KL/CT/165 R.No. 3052/57 Printed and Published by M.S. Ravi on behalf of The Kerala Kau

OFFICE OF THE ASST. WILDLIFE
Date......